

Eusko Jaurlaritzako Lehendakaria

El Lehendakari del Gobierno Vasco

7/2016 Dekretua, otsailaren 24koa, Lehendakariarena, Kultu Aretoen Legearen aurreproiektua aldez aurretik onartzeko dena.

Lehendakariaren otsailaren 2ko 1/2016 Dekretuaren bitartez, agindua eman zen Kultu Aretoen Legearen aurreproiektua lantzeko prozedura hasteko, eta Lehendakaritzako Idazkaritza Nagusiko Araubide Juridikoaren Zuzendaritzaren esku utzi zen aurreproiektu hori izapidetzea.

Xedapen Orokorrak Egiteko Prozeduraren abenduaren 22ko 8/2003 Legearen 7. artikularekin bat etorriz, xedapen-proiektu orokorrak idatzi ondoren, prozedura hasteko agindua eman duen organoak onartu beharko ditu proiektuok, horiei dagozkien negoziazio, entzunaldi eta kontsulta izapideak egin aurretik.

Horregatik guztiarengatik, egindako aurreproiektuaren testua aztertuta, hauxe

XEDATZEN DUT:

Lehenengoa.- Aldez aurretik onartzea Kultu Aretoen Legearen aurreproiektua; eranskinean jaso da aurreproiektu hori.

Bigarrena.- Legearen aurreproiektua egiteko prozedurarekin aurrera jarraitzeko agintzea, Lehendakariaren otsailaren 2ko 1/2016 Dekretuan eta abenduaren 22ko 8/2013 Legean zehaztutako izapideen arabera, Jaurlaritzaren Kontseiluak onar dezan.

Vitoria-Gasteizen, 2016ko otsailaren 24an

Lehendakaria,

IÑIGO URKULLU RENTERIA

1 KULTU ARETOEI BURUZKO LEGEAREN AURREPROIEKTUA

2

3

ZIOEN AZALPENA

Antolamendu juridiko demokratiko guztiek, Giza Eskubideen Nazioarteko Araubideak bezalaxe, pertsona orok duen erlijio- eta kultu-askatasuna aitortzen dute, oinarrizko eskubidetzat hartuta eta berme juridiko handienarekin. Erlijio-askatasuna 1978ko Konstituzioaren 16. artikuluan ere aitortzen da, eta Erlijio Askatasunari buruzko uztailaren 5eko 7/1980 Lege Organikoaren bidez eta Estatuak elizekin eta erlijio-erakundeekin egindako lankidetzaz-hitzarmenen bidez garatu da. Europa mailan, berriz, gogoan izan behar da eskubide horri zer-nolako babesa ematen dioten Giza Eskubideen Europako Hitzarmenaren 9. artikulua, eta Europar Batasuneko Oinarrizko Eskubideen Gutunaren 10. eta 22. artikuluek.

Era berean, azken hamarkadetan, erlijio-fenomenoek aldaketa handiak izan dituzte gure inguruko gizarteetan. Oro har, esan daiteke erlijioaren bilakaera hori sinesmen-aniztasunari edo kidezko-sentimenduen aniztasunari zor zaiola, bai eta gure gizarteetako zati garrantzitsu bati eragiten dioten sekularizazio-prozesuei ere. Eta, euskal gizartearen zehazki, erlijio-aniztasuna ez da erabateko berritasuna, baina gero eta garrantzi handiagoa du sozialki, eta, hori dela-eta, gero eta beharrezkoagoa da aniztasun horren kudeaketa publiko egokia egitea. Euskal Autonomia Erkidegoa, funtsean, nahikoa homogeneoa izan da zenbait mendez, erlijio-adierazpenei dagokionez; baina, gaur egun, paisaia dibertsifikatua eta askotarikoa dugu, bai hainbat erlijio-tradizio daudelako, bai erlijioak modu desberdinetan antolatzen direlako. Euskal gizartearen ezaugarri hori, erlijio-aniztasun gero eta handiagoa, hainbat faktore sozialen ondorio da. Azkenaldiko migrazio-mugimenduek Euskal Autonomia Erkidegoan dauden erlijio-tradizioak ugaritzea edo lehendik zeudenak finkatzea ekarri dute. Horrez gain, beste prozesu sozial batzuk ere kontuan hartu behar dira; hala, esaterako, berezitateko taldeen arteko gizarte-elkarreraginerako aukera handiagoa dago, komunikazio edo elkarreragin modu berriek, teknologiaren eta komunikazioen alorreko aurrerapenek eta bizi-esperientzien gizarte-eskaintza handiagoak eraginda. Azken batean, Europako beste gizarte garatu batzuetan bezala, euskal gizartearen erlijio-aniztasuna gero eta handiagoa da, eta fenomeno hori, segur aski, behin betikoa eta itzulezina izango da.

Hala eta guztiz ere, indarrean dagoen ordenamendu juridikoak ez die arau-tresna nahikorik ematen erakunde publikoei, askotariko errealitate berri horrek gizartearen jardunean sorrarazi dituen arazo eta eskarietako asko kudeatzeko. Arau-zehaztasunik edo kudeaketa politikoko printzipiorik ez hori, besteak beste, kultu-aretoen edo -guneen gaian islatzen da, erlijio-askatasunerako eskubideaz baliatzeko parametro beharrezkoak baitira askotan, haren alderdi ageriko edo kolektiboari dagokionez. Erlijio Askatasunari buruzko 1980ko uztailaren 5eko Lege Organikoak, bigarren artikuluan, bermatzen du elizek, konfesioek eta erlijio-elkarteek erlijio-xedez kultu- edo bilkuralduak ezartzeko duten eskubidea, oinarrizko askatasun hari datzekion zati gisa. Ildo horretatik, Estatuko legeriak kultu-lekutzat definitzen ditu "soil-soilik" otoitz egiteko, erlijio-heziketa emateko edo erlijio-laguntza emateko erabiltzen diren "eraikin edo lokalak". Kultu-aretotzat hartzeko ez da aski legez ezarritako helburuak betetzea; horrez gain, konfesio bakoitzeko erlijio-agintariek emandako berariazko "ziurtagiria" behar da.

Nolanahi ere, orain artean, Estatuko edo autonomia-erkidegoetako hirigintza-arautegietan ez da finkatu berariazko estandarrik "erlijio-ekipamendu" mota

horretarako; salbuespen da Kataluniako Autonomia Erkidegoko uztailaren 22ko 16/2009 Legea, kultu-aretoei buruzkoa. Hain zuzen ere, ez Lurzoruari buruzko Estatuko 8/2007 Legeak, ez Lurzoruari eta Hirigintzari buruzko ekainaren 30eko EAeko 2/2006 Legeak, ez dute kultu-lekuak antolatzeke eta irekitzeko arau zehatzik ezartzen. Azken lege horrek aurreikuspen lotesle bat baino ez du hirigintza-diseinuaren ardura duen administrazioarentzat: sistema orokorren sarean erreserba bat ezartzea ezinbestean, "ekipamendu kolektibo pribatuetarako, hala nola merkataritza-zentro, erlijio-zentro ..." (54.2e art.). Halaber, tokiko sistemen zuzkidura-sarearen ezinbesteko elementuen artean sartzen ditu "erlijio-erabilerarako ekipamendu pribatuak" (57.2.e art.).

Beraz, ezinbestekoa da gure autonomia-erkidegoak kultu-gune eta -aretoei buruzko berariazko araudia izatea, gune horiek izan nahi dituzten erlijio-elkarteek erlijio-askatasunerako duten eskubidea babestu ahal izateko; halaber, ezinbestekoa da administrazio publikoei kudeaketarako irizpide egoki eta sendoak ematea, gune eta areto horiei lotutako eskaerak hirigintzako plangintza orokorraren esparruan administratzeko.

Euskal Autonomia Erkidegoak eskumen zabalak ditu hirigintza gaietan, bai eta erlijio-profila izan dezaketen beste hainbat gaitan ere, hala nola osasuna, gizarte-laguntza, hezkuntza, komunikabideak, ingurumena edo ondare historiko-kulturala. Hala, Autonomia Estatutuaren 9.2. artikulua adierazten du euskal botere publikoek konpromisoa dutela herritarren oinarrizko eskubideen eta betebeharren erabilera egokia zaintzeko eta bermatzeko, eta, hortaz, pertsonen eta giza taldeen askatasuna eta berdintasuna zinezko eta benetakoak izateko baldintzak eragitera eta oztupoak kentzera bideratutako neurri oro hartzeko betebeharra dutela. Erlijio-esparruko berdintasun eta askatasun hori gauzatzea lortzen da Konstituzio Auzitegiak "laikotasun positiboa" izendatu duena praktikatzuz eta bermatuz; maila berean dagokie hori botere publiko estatal, autonomiko, foral edo lokal guztiei. Bestalde, 1978ko Konstituzioaren 16. artikulua agintzen du, agindu edo obligazio bidez, erlijio-konfesio guztiekin lankidetzan aritu behar dutela botere publiko guztiek.

Horrek guztiak esan nahi du euskal botere publikoek neurri positiboak hartzeko betebeharra dutela –eskuartearen dugun hau bezalako neurri arauemaileak barne–, beren lurraldean oinarrizko eskubideak betetzen direla bermatzeko, eta eskubide horien barruan sartzen da, noski, erlijio-askatasuna. Neurri horiek guztiz bat etorri behar dute bereizkeriarik ezaren printzipioarekin, eta antolamendu juridikoaren printzipio operatiboak errespetatu behar dituzte; horien artean, batik bat, segurtasun juridikoa. Horrek guztiak justifikatzen du kultu-aretoak edo -guneak irekitzeari buruzko berariazko araudia egiteko beharra, Autonomia Estatutuaren irakurketa eguneratuak dakartzan obligazio horiei eraginkortasunez erantzuteko bide eman dezan.

Esparru horretan, lege honek neurriak hartzen ditu administrazio eskudunek beharrezkoak diren lurzoru-erreserbak ezar ditzaten, eta kulturako edo beste erlijio-helburu batzuetarako guneak irekitzeko eta erabiltzeko ezinbesteko baldintza tekniko eta materialak finka ditzaten. Legearen helburua, beste ezer baino lehen, erlijio-askatasunerako eskubideaz baliatzen laguntzea da, eta, halaber, euskal administrazio publikoei, batik bat toki-administrazioei, erreferentzia-irizpideak ematea, eskubide hori ziurta dezaten eta kultu-guneen baldintza egokiak berma ditzaten, hirugarrenen eskubide oro errespetatuz. Hala, udalen hirigintza-antolamenduko planetan erlijio-erabileretarako komunitate-ekipamenduetara bideratutako lurzoruak erreserbatzeko betebeharra ezartzea da arau honen oinarrizko ekarpenetako bat. Aldi berean, lege honetan aipatzen diren lizentziek ez dakarte, inolaz ere, oinarrizko eskubide bat gauzatzearen ondorio diren erlijio-jarduerak baimentzea, baizik eta

jarduera horiek egiteko lokalei baldintza duin eta egokiak bermatzea, hirugarrenen eskubideak babestuta. Hala, kultu-lekuak irekitzeko berariazko lizentzia ezartzeak bide emango du aplikatzekoa den administrazio-prozedura zehazteko eta kontzentratzeko; horrek udalerrien erabakietan koherentzia administratiboa erraztuko du, eta, hortaz, segurtasun juridikoa emango die eragindakako erlijio-elkarteei. Azken batean, legeak erantzun arauemaile koherentea, bideragarria eta gure antolamenduaren printzipioekin bete-betean bat datorrena eman nahi dio estu-estu oinarritzko eskubide bati lotuta dagoen errealitate sozial berri horri, eta, hala, Estatutuaren agindua bete: herritar guztien eta herritarrek beren eskubideak baliatuz osatzen dituzten taldeen berdintasun benetakoa eta eraginkorra bultzatzea, demokratikoa eta aldi berean plurala den gizartean.

4 XEDAPEN OROKORRAK

4.1 1. artikulua.– Xedea.

Lege honen xedea hiri-antolamenduko planetan erlijio-erabilerako ekipamendu kolektiboetara bideratutako lurzoruak erreserbatzen direla bermatzea da, baita kulturako edo beste erlijio-helburu batzuetarako guneak irekitzeko eta erabiltzeko baldintza tekniko eta materialak zehaztea ere.

4.2 2. artikulua.– Printzipioak eta eskubideak.

Lege honen printzipioak honako hauek dira:

- a) Euskal Autonomia Erkidegoan erlijio- eta kultu-askatasunaz banaka zein taldean baliatzeko berme eraginkorra ematea. Eskubide horietaz baliatzeko mugak Erlijio Askatasunari buruzko Lege Organikoan xedatutakoaren arabera baino ezin izango dira ezarri.
- b) Euskal gizartean dauden erlijio-elkarte eta -konfesioen artean tratu-berdintasuna bermatzea, bai kultu-aretoak irekitzeari dagokionez, bai lege honen eta lege hau garatzeko araudiaren arabera ezarritako funtzionamendu-kontrolari dagokienez.
- c) Segurtasun- eta osasungarritasun-baldintzarik hoberenak bermatzea eta ezartzea kultuko eta beste erlijio-erabilera batzuetarako guneak irekitzeko eta erabiltzeko orduan.
- d) Euskal Autonomia Erkidegoan dauden erlijioek, konfesioek eta erlijio-elkaratek erlijio- eta kultu-askatasunaz baliatzeko lekuak edukitzeko duten eskubidea.

4.3 3. artikulua.– Aplikazio-eremua

1.– Lege hau aplikatuko zaie Erlijio Askatasunari buruzko uztailaren 5eko 7/1980 Lege Organikoaren aplikazio-eremuan sartzen diren kultu-aretoei, baita aldi batez edo noizean behin erlijio-jardueraren baterako erabiltzen diren gune eta ekipamendu publikoei ere.

2.– Orobat lege hau aplikatuko zaie konfesio eta erlijio-elkarte guztien hilerriei, bai eta udal-hilerrietan horiei esleitzen dakizkien ehorzketa-guneen erreserbei ere; hori guztia hiletetako osasun-neurrien eta toki-araubidearen arloan indarrean dagoen legediaren arabera.

3.– Lege honen aurreikuspenak ez zaizkie aplikatuko titulartasun publikoko ospitaleetako, laguntza-zentroetako, ikastetxeetako, beilatokietako eta espetxeetako kultu-lekuei, horiek gai bakoitzari dagokion berariazko araudiaren arabera arautuko baitira.

4.4 4. artikulua.– Kultu-aretoaren definizioa.

Kultu-aretotzat hartzen da jendearentzat zabalik dauden eta nagusiki eta modu iraunkorrean kulturako, erlijio-xedeko bileretarako eta erlijio-heziketa edo erlijio-laguntza emateko erabiltzen diren eraikin, lokal edo areto erantsiak, edozein dutelarik titulartasuna, publiko zein pribatua, baldin eta, Erlijio Askatasunari buruzko Lege Organikoak ezarritakoarekin bat, berariaz halakotzat aitortu baditu dena delako elizak, konfesioak edo erlijio-elkarteak, zeinak nortasun juridikoa eduki behar baitu.

5 LEHENENGO KAPITULUA

KULTU-ASKATASUNA HIRIGINTZA-ANTOLAMENDUAREN ESPARRUAN

5.1 5. artikulua.– Hiri-antolamenduko planen bidez erlijio-erabilerak determinatzea.

1.– Lege honen helburuak betetzeko, EAEko udalek hiri-antolaketarako egindako plan berriek kulturako eta erlijio-laguntza emateko lekutzat erabiltzeko gune nahikoa erreserbatu beharko dute, betiere dagoen lurzorua kontuan hartuta, eta udalerrri bakoitzean gai honetan dauden premien eta eskaeren arabera.

2.– Obligazio hori betetzeko, udalek ezingo dute jardun kultu-askatasunaren oinarrizko eskubidean bereizkeria zuzeneko zein zeharkakorik edo mugatze arbitrarioerik eragiten duten irizpideen arabera; batik bat, jarduera horretarako gune erreserbatuak erabakitzeko edo gune horiek konfesioei eta erlijio-elkarteei esleitzeko orduan.

3.– Nolanahi ere, udalek beren hirigintza-ahalmenak baliatu ahal izango dituzte, erlijio-ekipamendu eta kultu-lekuetarako kokapenik egokienak zein diren erabakitzeko, betiere herritarren interes orokorra zainduz eta elkarbizitza sustatuz; horretarako, erlijio-elkarteen erlijio- eta kultu-askatasuna eta pertsona guztien duintasuna eta eskubideak errespetatzen dituzten erabakiak eta neurriak hartuko dituzte.

4.– Erlijio-erabileretarako lurzorua zehazteko eta esleitzeko prozeduran, indarrean dagoen hirigintza-araudi estatala eta autonomikoa aplikatuko dira, bai eta dagokion foru-araua eta garatzen diren erregelamenduzko xedapenak eta udal-ordenantzak ere.

5.2 6. artikulua.– Titulartasun publikoko ekipamendu edo guneak aldi batean edo noizean behin erlijio-xedeetarako erabiltzea.

1.– Erlijio-jarduerak gauzatzeko, administrazio publikoek tratu berdina emango diete erlijio-konfesio eta -elkarte guztiei, hauei dagokienez:

a) Ekipamendu eta gune publikoen erabilera pribatiborako lagapen eta baimenak.

- b) Jabetza publikoen erabilera pribatiboa.
- c) Bide publikoaren aldi baterako okupazioa.
- d) Ondare-ondasunen lagapena.

2.– Aurreko zenbakian aipatzen den jabari publikoaren erabilera pribatiboari dagokionez, konfesio batek baino gehiagok erabiltzeko leku, lokal edo erakinak bideratu ahal izango dituzte udalaren hiri-antolamenduko planek, lege honetan aipatzen diren jarduerak noizean behin egiteko, baldin eta jabari publikoko ondasunaren okupazioa instalazio desmontagarriekin edo ondasun higigarriekin egiten bada.

6 BIGARREN KAPITULUA

KULTU-ARETOAK (ETA BESTE ERLIJO-GUNE BATZUK) IREKITZEKO UDAL ETA HIRIGINTZA LIZENTZIA

6.1 7. artikulua.– Kultu-aretoetarako (eta erlijio-erabilerarako beste gune batzuetarako) lizentzia.

1.– Jendeari irekitako kultu-areto berri bat zabaltzeko eta funtzionamenduan jartzeko, aldez aurretik, udal-lizentzia bat eskuratu beharko da; jarduera sailkatuko lizentzia izenekoa. Lizentzia horrek, betiere, izaera arautua izango du. Administrazio eskudunak ezingo du ukatu lizentzia hori, erlijio-erakunde eskatzaileak erlijio-zentro bat irekitzeko eska daitezkeen hirigintza eta teknika arloko baldintza guztiak betetzen dituela egiaztatu ondoren.

2.– Obra handiaren izaera daukaten eraberritze-lanei ekitea proiektatzen denean ere beharrezkoa izango da kultu-aretoetarako udal-lizentzia eskatzea, baldin eta lan haiek egiteak kasuan kasuko lizentzia lortzea eskatzen badu. Bi lizentziok aldi berean eskatu ahal izango dira.

3.– Baldin eta, lege honekin bat etorritz, kultu-aretoak irekitzeko eta erabiltzeko udal-lizentzia behar duten lokalek hirigintza-lizentzia ere behar badute, eskatzaileak edo sustatzaileak, kasuan kasuko elizaren, erlijio-konfesioaren edo erlijio-elkartearen izenean, bi lizentziok eskabide-orri bakar batean eskatu behar ditu. Eskabide-orriari proiektu bakar bat erantsi behar zaio, aplikatu beharreko hirigintza arloko arauak betetzen direla egiaztatzeko.

6.2 8. artikulua.– Segurtasunari eta osasungarritasunari buruzko baldintza material eta teknikoak, kultu-aretoek nahitaez bete beharrekoak.

6.3

1.– Sarrera irekiko kultu-aretoek, betiere, erabiltzaileen segurtasuna eta instalazioen higiena bermatzeko, bai eta hirugarrenentzako eragozpenak ekiditeko ere, beharrezkoak diren baldintza material eta teknikoak eduki behar dituzte. Baldintza horiek, kasu guztietan, ezarriak izan diren helburuarekiko egokiak eta heinekoak izan behar dute, eta ezingo dute inola ere eragotzi edo zaildu, era arbitrarioan edo arrazoirik gabean, areto horietan gauzatzen den jarduera.

2.– Eusko Jaurlaritzak erregelamenduz ezarriko ditu sarrera irekiko kultu-aretoek bete behar dituzten segurtasun, osasungarritasun, irisgarritasun, babes akustiko, edukiera eta ebakuazioko gutxieneko baldintza tekniko eta materialak, bai eta hirugarrenei eragozpenak ekiditera bideratuak ere, aretoen tamaina eta kokapena kontuan hartuta; horrez gain, toki-erakundeek baldintza horiek bete daitezen zainduko dute.

Udalbatza batek irizpide eta baldintza horiek betetzen ez baditu, edo erlijio-elkarteen eskariei erantzuteko orduan udalbatzek pasibotasuna erakusten badute, horrek Eusko Jaurlaritzaren bitartekotza ekarriko du. Bitartekotza, betiere, lege honetan bertan jasotzen den aholku-batzordearen esparruan gauzatu ahal izango da.

3.– Lege honetan araututako aretoei ez zaie inola ere ezarriko jendeari irekitako establezimenduei oro har eskatzen zaizkienak baino segurtasun- eta higiene-baldintza zorrotzagoak.

6.4 9. artikulua.– Kutsadura akustikoaren kontrako babesa.

Kultu-aretoek, betiere, bete beharko dituzte arauketa estatalean eta autonomikoan – bai eta helburu horrekin onartutako udal-ordenantzetan ere– kutsadura akustikoari buruz bildutako ingurumen arloko arau-xedapenak.

6.5 10. artikulua.– Kultu-aretoak irekitzeko arauzko baldintzak ez betetzearen kontrako neurriak.

1.– Kasuan kasuko udaleko udalbatzaren osoko bilkurak lege honetan aurreikusten diren baldintza tekniko eta materialak betetzea exijitu ahal izango du, betetze hori ezinbestekoa bada kultu-aretoaren segurtasun eta osasungarritasun publikoak ziurtatzeko. Baldin eta eskakizun horri erantzuten ez bazaio, eragindako erlijio-erakundeari entzun eta erlijio-gaietarako berariazko batzordeari iritzia eskatu ondoren, udalbatzak itxi eta hustu ahal izango ditu kultu-aretoak irekitzeko eta erabiltzeko udal-lizentziarik ez daukaten jendeari irekitako lokalak, edota, lizentzia edukirik, lizentzia horren edukia betetzen ez duten edo lokalaren segurtasuna eta osasungarritasuna bermatzeko exijitzen diren arauak urratzen dituzten aretoak, harik eta arauzko udal-lizentzia lortzen duten arte edo exijitzen diren legezko eta erregelamenduzko baldintzen aurkako akats edo irregulartasunak zuzentzen dituzten arte.

Akats edo irregulartasun horiek zuzentzeko, epe egokia eta nahikoa emango da, erregelamenduzko aurreikuspenekin eta beharrezkoak diren obren ezaugarri eta baldintza teknikoekin bat etorrira; epe hori akatsak konpondu gabe eta irregulartasunak ebatzi gabe igarotzen bada, udalbatzak aretoa itxi ahal izango du.

2.– Hala ere, kultu-askatasunaren erabilera bermatzeko, udalbatzak, ebazpen arrazoitu baten bitartez, 1. zenbakian aipatzen den establezimendua ixteko neurria ordezea erabaki ahal izango du, eta, neurri horren ordeze, instalazioen zati bat zigilatzea erabaki, baldin eta pertsonen segurtasuna bermatuta geratzen bada.

7 HIRUGARREN KAPITULUA

HIRIGINTZA-LIZENTZIAK ETA BESTE BAIMEN BATZUK

7.1 11. artikulua.– Hirigintza-lizentziak.

Kultu-lokalak eta gainerako erlijio-ekipamenduak kultu-aretoak irekitzeari eta funtzionamenduan jartzeari buruzko hirigintza-lizentziei aplikagarri zaien araubide orokorraren mende daude.

7.2 12. artikulua.– Beste baimen batzuk.

7.3

Kultu-aretoek, bertan gauzatu daitezkeen beste jarduera jakin batzuei dagokienez, aplikatu beharreko sektore-arauetan ezartzen diren baimenak eduki behar dituzte. Baimena eskatetik salbuetsita egongo dira, edozein kasutan, hitzaldiak edo beste zernahi kultura- edo jolas-jarduera.

8

9

10 LAUGARREN KAPITULUA

ADMINISTRAZIO-, IREKIERA- ETA HIRIGINTZA-PROZEDURARI BURUZKO XEDAPEN OROKORRAK

10.1 13. artikulua.– Administrazio-espeditente bakarra.

1.– Kasuen arabera egokitzen den hirigintza-lizentzia, bai eta kultu-aretoen udal-lizentzia ere, espeditente bakar batean izapidetu behar dira, lizentzia bakoitzerako eska daitekeen dokumentazio teknikoa aurkeztu beharra baztertu gabe.

2.– Erakunde interesdunak eskabide-orri bakar batean eskatuko ditu aurreko zenbakian aipatzen diren bi lizentziak. Eskabide-orri horri kasuan kasuko dokumentazio teknikoa erantsiko zaio, eta dokumentazio hori ere espeditente bakar batean bil daiteke.

3.– Lizentziaren izapidetzeak toki-erakundetik bertatik datozen edo haren beraren esku dauden ziurtapen, txosten edo aldeztu aurreko beste dokumentu batzuk edukitzea eskatzen badu, espeditente nagusia izapidetzen duen bulegoak zuzenean eskatu beharko ditu horiek guztiak, eta erakunde interesdunari jakinarazi.

4.– Euskal Autonomia Erkidegoko administrazio publikoek ez dute beste lizentziarik edo baimenik exijituko kultu-aretoak finkatzeari dagokionez, lege honetan zehatz-mehatz ezarritakoez gain.

11

12 BOSGARREN KAPITULUA

ERLIJIO-ERAKUNDEEN PARTE-HARTZEA ERLIJIO- ETA KULTU-LEKUAK ZEHAZTEKO PROZEDURETAN.

12.1 14. artikulua.– Erlijio-konfesio eta -elkarteen parte-hartzea kulturako edo erlijio-izaerako beste jarduera batzuetarako gunee publikoak erabiltzeari buruzko administrazio-prozeduretan.

1.– Kultu-leku eta erlijio-ekipamenduetarako erreserbatutako gunee zehazteko eta esleitzeko prozeduretan parte hartuko dute eliza, erlijio-konfesio edo erlijio-elkartee, hirigintza arloko legedian jendaurreko informaziorako eta herritar-lankidetzarako aurreikusitako kasuetan eta moduan.

2.– Euskal Autonomia Erkidegoaren eta erlijio-konfesio eta -elkarteen arteko elkarrizketarako eta lankidetzatza instituzionalerako organo izateko, aholku-izaerako batzorde bat sortuko da, aholkuak eta irizpenak emateko berariaz erlijio-askatasunaren eta kultu-askatasunaren erabilerari eragin diezaioketen Euskal Autonomia Erkidegoko botere publikoen ekimen eta erabakietan. Batzorde horretan, orobat, ordezkariak izango dituzte foru-aldundiek, udalek, hainbat adituk eta lege honen aplikazioan interes kualifikatua duten beste herritar-elkarte batzuek.

13 XEDAPEN GEHIGARRIAK

13.1 LEHENENGO XEDAPEN GEHIGARRIA.– Egoitza Santuarekiko eta beste eliza, erlijio-konfesio eta erlijio-elkarte batzuekiko akordioak.

Lege honetan ezarritakoak ez ditu baztertzen Egoitza Santuarekin izenpetutako akordioak, ez eta Estatuak elizekin, erlijio-konfesioekin eta erlijio-elkarteekin sinatutako lankidetzatza-akordioak onartzen dituzten lege-mailako arauak ere.

13.2 BIGARREN XEDAPEN GEHIGARRIA.– Lizentzia lortzeko egiaztapena.

Espainiako Estatuaren eta Egoitza Santuaren arteko Akordioaren 1.2 artikuluan gai juridikoei buruz xedatzen dena alde batera utzi gabe, beren jarduera Euskal Autonomia Erkidegoan gauzatzen duten eliza, erlijio-konfesio eta -elkartek, hirigintza-lizentzia eskatzeko eta kultu-aretoen udal-lizentzia edo 6. artikuluan aipatzen den noizean behingo erabilerarako lagapena edo baimena eskatzeko, erlijio-erakundeen erregistro estatalean edo Euskal Autonomia Erkidegoan sor daitekeen antzeko izaerako beste edozein erregistrotan inskribatuta daudela egiaztatu beharko dute.

13.3 HIRUGARREN XEDAPEN GEHIGARRIA.– Zuzeneko eta zeharkako bereizkeria kultu-askatasunaren erabileran.

Zuzeneko bereizkeria gertatzen da eliza, erlijio-konfesio edo erlijio-elkarte batek, kultu-leku edo -guneen irekierarekin eta funtzionamenduarekin lotutako alderdiren batean, tratu desberdina jasotzen duenean beste eliza, erlijio-konfesio edo erlijio-elkarte batek antzeko egoera batean jaso duenaren aldean, baldin eta tratu-desberdintasunak alde hori modu objektibo eta arrazoizkoan justifikatzen duen bidezko helburu bat ez badu eta helburu hori lortzeko erabilitako baliabideak beharrezkoak eta egokiak badira.

Zeharkako bereizkeria gertatzen da udalaren hirigintza-antolamenduko plan batek, lizentzia edo emakida batek edota itxuraz neutroa den irizpide edo praktika batek desabantaila berezi bat eragiten dionean eliza, erlijio-konfesio edo erlijio-elkarte bati beste batzuen aldean, kulturako leku edo gune bat edukitzeko eskubidean. Ez dago zeharkako bereizkeriarik jarduketak hura modu objektibo eta arrazoizkoan justifikatzen duen bidezko helburu bat badu eta helburu hori lortzeko erabilitako baliabideak beharrezkoak eta egokiak badira.

14 XEDAPEN IRAGANKORRAK

14.1 LEHENENGO XEDAPEN IRAGANKORRA.– Udalaren hirigintza-antolamenduko planak lege honetara egokitzea.

1.– 5. artikuluan ezartzen den eskakizuna aplikagarri zaie lege hau indarrean sartzen den unean izapidetze-egoeran edo berrikuste-prozesuan dauden eta behin betiko ebazpena jaso ez duten hiri-antolamenduko planei ere.

2.– Udal mailako hirigintza-antolamenduko plana 5. artikuluko zehaztapenetara egokituta ez daukaten udalerriek plana zehaztapen haietara egokitu beharko dute, lege hau indarrean sartu ondoren onartzen den hirigintza-plangintzaren lehenengo aldaketan.

3.– Udalerriek, edozein kasutan, lege honen 5. artikulura egokitu behar dute beren plangintza orokorra, indarrean sartzen denetik 5 urteko epean. Epe hori hirigintza-plangintzaren eraberritzea eta egokitzapena gauzatu gabe bete ondoren, erlijio-elkarte eta herritarrek jurisdikzio-bidean exijitu ahal izango dute egokitzapen hori.

14.2 BIGARREN XEDAPEN IRAGANKORRA.– Euskal Kultur Ondareari buruzko uztailaren 3ko 7/1990 Legeko Inbentarioan sartutako kultu-aretoetarako legedi aplikagarria.

1.– Euskal Kultur Ondarearen Inbentarioan sartutako kultu-aretoak Euskal Kultur Ondareari buruzko uztailaren 3ko 7/1990 Legean ezarritakoaren bidez arautzen dira. Beraz, lege hau ez da aplikagarria areto horientzat.

2.– Euskal Kultur Ondareari buruzko 7/1990 Legea orobat hirugarren xedapen iragankorrean aipatzen den epearen barruan Inbentarioan sartuta dauden kultu-aretoei eta haiei bakarrik aplikatzekoa izango da.

14.3 HIRUGARREN XEDAPEN IRAGANKORRA.– Euskal Kultur Ondarearen Inbentarioan sartuta ez dauden kultu-aretoak.

Lege hau onartzen den unean dauden sarrera irekiko kultu-aretoek, baldin eta bigarren xedapenean aipatzen den inbentarioan sartuta ez badaude, lege honen garapenean erregelamendu bidez ezartzen diren oinarrizko segurtasun-, osasungarritasun- eta ingurumen-baldintzak bete beharko dituzte. Egokitzapena lau urteko epean egin beharko da, erregelamendua onartzen denetik aurrera. Ondorio horietarako, kultu-aretoen titulartasuna dutenak behartuta daude udalei jakinaraztera aipatutako eskakizunak betetzen dituztela.

LAUGARREN XEDAPEN IRAGANKORRA.– Kultu-aretoen baldintza tekniko eta materialak egokitzeko aldia.

Lege hau indarrean sartzean 8. artikuluan aipatzen diren eta erregelamenduan ezarriko diren gutxieneko eskakizun material eta teknikoak betetzen ez dituzten kultu-aretoek, gehienez ere, garapen-arautegian horietara egokitzeko ezartzen den denbora izango dute horretarako. Epe hori ezin izango da 4 urte baino luzeagoa izan.

AZKEN XEDAPENAK

14.4 AZKEN XEDAPENETATIK LEHENENGOA.– Erregelamendua onartzea.

Eusko Jaurlearitzak, lege hau indarrean sartzen denetik sei hilabeteko epean, lege honen garapeneko erregelamendua onartu behar du.

14.5 AZKEN XEDAPENETATIK BIGARRENA.– Indarrean jartzea.

Lege hau Euskal Herriko Agintaritzaren Aldizkarian argitaratu eta hogeit hamar egunera jarriko da indarrean.